

A Wass-szoborhoz

VISSZHANG - LII. évfolyam 9. szám, 2008. február 29.

Annak kapcsán, hogy többedmagammal tiltakoztam Wass Albert debreceni szoborállítása ellen, név nélküli "kommentárjában" megírta a nagyváradi Reggeli Újság, hogy "Egy balliberális hatalomhoz és kurzushoz sorolt, az internacionalista-globalista finánc támogatását élvező magyarországi értelmiségi csoporthoz tartozom", mert aláírtam a debreceni szoborállítás elleni tiltakozást. "Zsidók és magyarok [kiemelés tőlem - K. P. J.] is aláírták", írja az újság, s még azt, hogy "...jelentős erdélyi író nem, csak én, a Partium Alapítvány által frissen kitüntetett, valamint a Pécsre költözött (sic!) Balla Zsófia "sietett felsorakozni". Mint az ÉS múlt heti számában közölt listából kitűnik, nemcsak mi ketten Ballával vagyunk erdélyiek azon a listán, hanem még legalább hárman, összesen tehát öten, köztük jelentősek, sőt Erdélyben élők, kolozsváriak is például. (A jobboldali lapok következetes pontatlansága ezúttal is, nemde, lenyűgöző.) Magyar vagyok tehát, egészen pontosan azzá lettem, pedig nem vagyok az.

Három hete sincs ugyanis, hogy ugyanott, szülővárosomban, ahol most magyar lettem, egy Wass Albert életművét a maga valóságos helyén taglaló nyilvános irodalmi találkozón, Ágoston Vilmos A kisajátított tér című józan könyvének partiumi bemutatóján, egy hölgy lépett hozzám, és azt mondta: ugye tudja, hogy maga nem jó magyar. Ugyan miért ne lennék az, kérdeztem. Mert nem szereti Wass Albertet. Ez azért fontos hír számomra, mert mind ez idáig nem volt fontos. Voltam, aki voltam, vagyok, aki vagyok, s hogy magyar-e, ki tudja megmondani manapság. De az újság megírta, hogy magyar vagyok, a félrevezetett rajongó pedig meggyőzte magát, hogy nem. Én, ha titokban nem tartottam is, esküszöm, sohasem akartam mutogatni.

Minden a maga helyére kerül. Magyar tehát most már mindenki. Az is, aki szereti, s az, aki aláír azért, hogy ne legyen szobra Debrecenben. És mind a kettő szégyellheti magát. Van zűr és van zavar. A fejekben és a szoborparkokban.

Én meg mióta magyar lettem, kapom a gyalázkodó elektronikus leveleket a magyaroktól. Az egyikben még a fejem is megjelenik egy fénykép formájában, alatta pedig, hogy még a koponyámnak sincsenek magyar vonásai.

Kőrössi P. József